

ПРО РАДЯНСЬКО-КИТАЙСЬКУ УГОДУ.

Як велися переговори.
Умови в представників преси тов. Карахан розповів про радянсько-китайську угоду слідує:
"Протягом 4 місяців угоди в справі східно-китайської залізничної лінії не можна було дійснити, бо Чанг Цю Ліна відмовлявся визнати угоду, підписану пекинським урядом. Не раз я звертав увагу китайського міністра закордонних справ Велінгтона-Ку на те, що станови-

ву протягом тижня. Однак минуло більш місяця, а уряд не був в силі що-небудь зробити. Тим часом білогвардійці, відчувачи близький кінець, робили все, щоб залізничні лінії зруйнувати.

Чужоземне втручання.

Становище надто загострилося, коли вибухла громадянська війна. На початку вересня командант американським військом у Китаї обслідував разом із штабом залізницю, огля-

двардійці вели переговори з деякими державами про відновлення чужоземної контролю, що існувала на залізничці з 1919 року за час інтервенції. Підписання мукденської угоди в тій же дійсності зобов'язало, що їх увазі на себе пекинський уряд, які однак він не міг виконати. Китайська громадська опінія ставиться до цього факту спокійно.

Злоба імперіалістів.

Тільки імперіалістична преса — зокрема американська — літо нападає на нас, ніби то захищаючи суверенітет Китаю. Напад імперіалістичної преси свідчать про те, що мукденська угода нанесла удар плямам імперіалістичних держав та аніщала шанси останніх на захоплення залізничці. Масний шматок випав із імперіалістичних рук та перейшов у відповідні руки — до С.Р.С.Р. та Китаю. Кожний чесний Китаєць вітає цей крок, бо він зменшує територію чужоземного втручання в Китаї.

Тепер вибрано правління залізничці з 5 Китаївців і 5 пред-

ставників С.Р.С.Р. Відновлення прав С.Р.С.Р. на східно-китайську залізницю відкриває нам широкі перспективи економічного та політичного співробітництва з Китаєм.

Ми зайняли важливі позиції.

Тепер Радянський Союз став твердо ногою на далекому Сході займаючи одну із важливіших позицій, що їх імперіалістичні держави силкувалися відняти від нього. Потрібна ще довга спільна робота з китайським народом, щоб за допомогою взаємної підтримки встановити та розвинути економічні, політичні та культурні відносини.

Радянський Союз повернув собі майно, що, по скромному підрахунку, оцінюється більш, ніж на пів мільярда карбованців. Радянський Союз може оцінювати відновлення своїх прав на залізничці як один із важливих фактів повернення радянського майна, розкраденого імперіалістами, що пробували використати його проти робітників і селян С.Р.С.Р."

ПРО ЗЕМЕЛЬНІ ГРОМАДИ.

Щоб досягти підвищення сільсько-господарського виробництва, Рад. влада аживає цілої низки заходів. Один із головніших це — надання селянству права об'єднуватися в земельні громади та вибирати й заводити в себе той чи інший порядок землекористування.

Візьмемо приклад. Як-небудь велике село може розбитися на частини. Одна частина вважає доцільним об'єднатися у комуни чи артілі, друга — завести шестипілля, третя — завести свою землю в отруби, а четверта залишитися при старому землекористуванні.

Кожна така частина села мусть скласти земельну громаду. Таким чином під земельною громадою розуміється сукупність дворів, що спільно обробляють поле. Всі питання, зв'язані з землекористуванням,

обговорюються на сході. Сход встановлює і змінює порядок користування вгдіями, землею, а також внутрішній земельний лад у громаді, приймає нових членів, звільняє з громади членів з землею; ухвалює переведення землеустрою, впорядковує спільний випас худоби, розпоряджується вільними земельними частками, стежить за тим, щоб члени громади землю, яку їм надано, використовували доцільно й т. ін.

Щоб перевести свої постанови в життя, земельна громада вибирає уповноважених. Як що в селі тільки одна земельна громада, то вона окремих уповноважених не вибирає, а обов'язки їхні виконує Сельрада. Окремі земельні громади можуть об'єднуватися в спілки, щоб поліпшити землекористування, або провести меліорацію та інше.

ПРОЛЕТАРИЯТ УКРАЇНИ.

Як відомо, й досі ще дуже поширена думка немовби на Україні "майже немає" українського (по національності) пролетаріату. Українські національні політичні партії використовували цей сузивний "факт" для боротьби з радянською владою, а пролетарсько-диктатурою (мовляв, пролетарська диктатура на Україні може бути лише диктатурою російського та єврейського пролетаріату — отже ворожого українському "народові"). Не в міру завзяті "інтернаціоналісти" (в лапках) — русотяти (без лапок) побивали ним всі спроби надати радянській владі на Україні — українську форму (пролетаріат російський — отже й "форма" повинна бути російською; українську "форму" можуть боронити лише "петдворівці", дрібна буржуазія).

Звичайно, і "русотяти" і "українофоби" не стільки помилували, скільки свідомо використовували цей сумнівний "факт" для замаскування й зміцнення своїх націоналістично-шовіністичних позицій.

Переведене Українським Бюром обслідування раз на завше виривав ґрунт під ніг тих і других. Воно виявило, що по перше — 75% всіх робітників родились на Україні, і — по друге — в середньому 45% всіх членів професійних спілок вважають себе Українцями (в Харкові — 61,5%, в Києві — 49,5%, в Довбасі — 44,1%, в Одесі — 23,7%).

Отже, коли прийняти на увагу — український склад незалежного селянства на Україні (їного природного союзника промислового пролетаріату), то ми маємо повну підставу сказати, що диктатура пролетаріату на Україні (Українська Соціалістична Республіка, профорганізація, партія, органи технічного керування продукцією і т. д.) може й повинна мати українську форму. І коли цієї форми вона ще не має, то виключно лише через те, що радянській владі за короткий час її існування ще не вдалося ліквідувати наслідки імперіалістичної гнобительської політики російської буржуазії відносно України. Перевага мови у всіх галузях радянського життя на Україні, це те — що треба ще "зжити", перемогти, органічно замінити новими українськими елементами. Праця довга і тяжка, але неминуча, потрібна і корисна.

Пролетаризація селянства на Україні через недовгий час зробить те, що не 45% (як сьогодні), а 60—80 а то й 90% пролетаріату на Україні буде належати до української національності і вважати за свою рідну мову — українську. А це потягне за собою величезний культурно-політичний переворот: український робітник поставити вимогу дати йому українського (що до мови) техніку, організатора, українську технічно-професійну й політичну літературу, українські (що до мови й "орієнтації") органи технічного управління промисловістю, — надасть української форми профспілкам, партії, радянській владі і т. д. Українські і російські повістники, — "русотяти" і засліплені "самостійники" — це лише тріски, що відлітають від стовпа буржуазно-поміщицької культури та політики, зрубаного робітниками й селянами. І не цим тріскам, звичайно, спинити побідний хід історичного процесу.

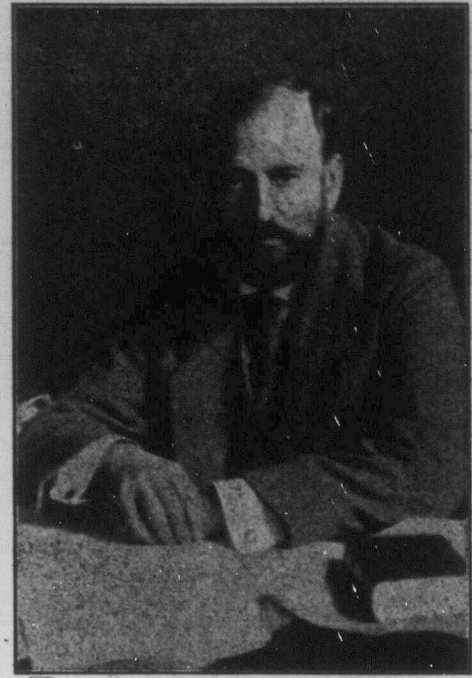
П. Костенко.

ЩО ТАКЕ РОБФАК В С.Р.С.Р.

Робфак (робітничий факультет) — це школа робітництва та незалежного селянства. В ньому вони дістають потрібну підготовку для того, щоб увійти до вищої школи. Кожний розуміє, що тільки здобувши знання, завоювавши науку, трудящі класи зможуть закріпити свою політичну та економічну перемогу. А вища школа випускає організаторів та керівників у новому будівництві: інженерів, агрономів, педаго-

На Робфакі приймаються тільки незалежники та робітники, що не менш як три роки працювали в підприємстві. Молодших від 18 років не приймають. Для вступу потрібна командирівка однієї з таких організацій: профспілки, партійної організації (КПБ.У. чи К.С.М.), комезаму або дійскової організації.

Щоб вступити на Робфак, треба: 1) бути грамотним — уміти вільно читати й писати,

Х. Ю. РАКОВСЬКИЙ представник С.Р.С.Р. в Англії.

гів, економістів. Радянській владі треба своїх, рідних й з походження та світогляду спеціалістів. Робфаки — це двері до вищої школи й вони широко відчинені робітничо-селянській молоді.

2) знати чотири арифметичні дії з цілими числами, 3) мати загальний розвиток і стаж (практику) в громадському, політичному або професійному житті.

В комуністичній громаді не буде упривілежованих клас; будуть тільки робітники, люде, які матимуть однакові права й однакові обов'язки.

П. Лафарг.

Релігія була першим, та ще й досі в одному із наймогутніших знаряддів у руках гнобителей у справі підтримання нерівності, визиску та рабської покірності трудящих.

ОТ ОФИЦИАЛЬНОГО АГЕНТСТВА СОЮЗА СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК.

На основании а) постановления Всероссийского Центрального Исполнительного Комитета от 3-го ноября 1921 г. о даровании амнистии рядовым участникам военных организаций Колчака, Деникина, Врангеля, Савинкова, Петлюры, Булак-Булаховича, Перемыкина и Юденича, в честь четырехлетней годовщины Великой Октябрьской Революции; б) постановления Всероссийского Центрального Исполнительного Комитета от 2-го ноября 1922 г. о даровании амнистии рядовым участникам Кронштадтского мятежа, в ознаменование 5-й годовщины Великой Октябрьской Революции; и в) декрета Центрального Исполнительного Комитета С.С.С.Р. от 11 июля 1923 г. об амнистии участникам антисоветских национальных белорусских формирований, по случаю третьей годовщины освобождения Минска, —

Официальное Агентство СССР в Канаде настоящим объявляет:

1. — Срок применения упомянутых амнистий для лиц, проживающих в Канаде, объявляется от 7-го ноября 1924 г. по 7 июня 1925 г.
2. — Лица, желающие воспользоваться амнистией, должны в течение указанного срока зарегистрироваться лично или путем присылки заявления по почте, в Официальное Агентство СССР в Канаде по адресу: 212 Drummond Street, Montreal, Que.
3. — Лица, подпадающие под действие амнистии, получают эвакуационные свидетельства на безпрепятственный въезд в СССР, причем будут освобождены от уплаты консульских сборов.
4. — Амнистированные будут направляться в СССР, согласно их личному желанию, в групповом или одиночном порядке.
5. — Амнистии подлежат: а) рядовые участники перечисленных в постановлении ВЦИК от 3-го ноября 1921 г. военных организаций, чином не выше унтер-офицера пехоты, ст. фейерверкера артиллерии, ст. урядника казачьих войск, унтер-офицера 1 ст. флота; б) участники Кронштадтского мятежа не выше помкомроты пехоты, главного боцмана флота и ст. коммендора и аэрофотографа воздухофлота; в) участники антисоветских национальных белорусских формирований периода 1918, 1919, и 1920 годов, происходящие из трудовой среды, политические и культурные деятели, бывшие члены "Великой Белорусской Рады", "Найвышшей Рады", "Правительства Белорусской Народной Республики", Белорусской войсковой комиссии, б. члены белорусской партии соц.-революционеров и проч. участники антисоветских организаций, не служившие в органах контр-разведки и не состоявшие в командном составе банд.

Официальный Агент СССР в Канаде

О. Языков

М. Дивильковский

Секретарь

Печать

ВІД ОФІЦІАЛЬНОГО АГЕНТСТВА СОЮЗА РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК.

На підставі а) Постанови Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету від 3-го листопаду 1921 р. про дарування амністії рядовим учасникам військових організацій Колчака, Денікіна, Врангеля, Савінкова, Петлюри, Булак-Булаховича, Перемькіна, та Юденіча, в ушановання чотирохлітньої річниці Великої Жовтневої Революції; б) постанови Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету від 2-го листопаду 1922 р. про дарування амністії всім рядовим учасникам Кронштадтського бунту, на відзначення 5-ої річниці Великої Жовтневої Революції та в) декрету Центрального Виконавчого Комітету СРСР від 11 липня 1923р. про амністію учасникам антирадянських національних білоруських формувань, з приводу третьої річниці звільнення Минська, —

Офіціальне Агентство СРСР в Канаді отсім оголошує:

- 1.—Речиньч пристосування згаданих амністий для осіб, замешканих у Канаді, оголошується від 7-го листопаду 1924 р. до 7-го червня 1925 р.
- 2.—Особи, що бажають скористуватися з амністії, повинні на протязі згаданого речиньч зареєструватися особисто чи шляхом прислання заяви поштою в Офіціальним Агентстві СРСР в Канаді на адресу: 212 Drummond St., Montreal, Que.
- 3.—Особи, що на них поширюється амністія, одержать евакуаційні свідоцтва на вільний в'їзд до СРСР, при чім їх буде звільнено від консульських податків.
- 4.—Амністовані зможуть їхати до СРСР гуртвнчо чи до-одиноці, згідно з їх власним бажанням.
- 5.—Амністії підлягають: а) рядові учасники перечислених в постанові ВЦИК від 3-го листопаду 1921 р. військових організацій, рангом не вище унтер-офіцера піхоти, ст. фейерверкера артилерії, ст. урядника казачьих військ, унтер-офіцера 1-го ст. флоти; б) учасники Кронштадтського бунту не вище помічника командра сотні (роти) піхоти, годовного боцмана флоту й ст. комендора та аерофотографа повітряної флоти; в) учасники антирадянських національних білоруських формувань доби 1918, 1919 і 1920 років, що походять з трудових код, політичні і культурні діячі, бувші члени "Великої Білоруської Народної Республіки", Білоруської військової комісії, б.члени білоруської партії соц.-революціонерів та інші учасники протирадянських організацій, які не служили в органах контр-розвідки й не були у командному складі банд.

Офіціальний Агент СРСР в Канаді

О. Языков

М. Дивильковский

Секретарь

Печатка

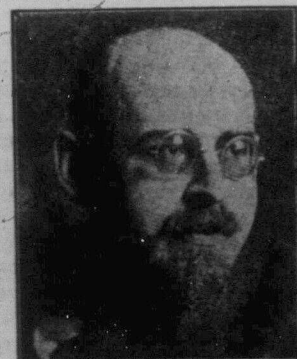

Група дипломатів С.Р.С.Р. що брали участь в конференції в Женеві.

ПРО НАЙМАНИХ РОБІТНИКІВ В С.Р.С.Р.

Земельний кодекс встановлює, що хто не обробляє землі сам, своєю працею, той не має права на неї. Проте, кожний селянин знає, що буває в хазяйстві так, що без найманого робітника ніяк обійтися не можна. Візьмемо такий випадок. У Лева немає коня, виорати землі нічим, удова Явдоха має й коня, й реманент, але в її дворі-хазяйстві немає досвідких працездатних робітників, — знаву виходить, не може вона сама обробити свою землю. Як-же бути? Невже ж закон відбере землю? Ні. Закон у таких випадках дозволяє найняти чужого чоловіка, але щоб з ним робили й усі праце-

здатні члени того двора, що його наймає. Як-що хазяйство може підупати через те, що позмірало працездатні члени двора, або їх мобілізовано чи покинано на військову, радянську чи громадську службу, то закон дозволяє найняти робітника на той час, поки в ньому будуть свої працездатні робітники. Решті господарств закон дозволяє найняти робітника тільки на час негайної роботи (живна, косовиця), коли сам двір не може своєчасно впоратися з цією роботою. Умову з найнятим робітником треба реєструвати в Сельраді. Крім того треба додержуватися правил, що зазначені в законі про працю.

Н. КРЕСТІНСЬКИЙ представник С.Р.С.Р. в Німеччині.

Всяка революція є насильство над попередніми панамі. Березнева революція в Росії була насильством над насильниками-поміщиками й царем, Жовтнева революція була насильством над робітників, селян і жовірів над буржуазією. І таке насильство проти тих, що пригноблюють мільйони маси трудящих, не лише не є злим — воно є святым.

Н. Бухарін.

Неуцтво це нікому ніколи не допомагає.

К. Маркс.

Л. М. КАРАХАН представник С.Р.С.Р. в Пекіні в Китаю.